

विनीत प्रार्थना ।

हरैनाम हरैनाम हरैनामैव केवलम् ।

कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्येव भुविनाम्यथा ।

देहा— सुनो भक्तजन ! जीनती, कहता मैं करजोर ।

सेठ करूं मैं आपकी, यह पुस्तक-सिर-सेर ॥

पाठ करो नित नेमसे, जुगल रूप उर ध्यान ।

निश्चय करके दृढ़ रहो, दरसन दे भगवान् ॥

श्रीवृन्दावन माहिमा ।

देहा— धन वृन्दावन गाव श्रुत, धन वृन्दावन धाम ।

धन वृन्दावन के रहिक, धन श्रीराधेस्याम ॥

वृन्दावन में वास करि, साक पात नित खात ।

तिनके भागन हों निरखि, ब्रह्मादिक ललचात ॥

हम न भये ब्रजमें प्रगट, यही रही मन आस ।

नित प्रति निरखैं युगल छवि, कर वृन्दावन वास ॥

जो इन कों नित प्रति पहै, सब विधि सदा अनंद ।

पूजा करें तापै सदा, सोहन यदुकुलचंद ॥

जा देही मैं प्रगट हो, कृष्ण नाम सों नेह ।

निश्चय करि के जानिये, ब्रजरज सों वह देह ॥

(सेरठा)

हरि पद मीति न होय, विन हरि गुण गाये सुने ।

भवतैं छुटत न कोय, विना मीति हरिपद भये ॥

पूज्य हरिभक्तों का दासानुदास—

चौधमल अग्रवाल जयपुर.

श्रीराधा-साधवस्तवसंग्रहः ।

सङ्गलाचरणम् ।

श्रीराधयाऽलङ्कृतवामधाहु-

स्वच्छन्दवक्त्रीकृतदक्षिणांघ्रिम् ।

वंशीधरं सुन्दर-गन्दहासं

ञ्जूमण्डलागोहितकामराशिम् ॥

श्रीमद्गुण्डावनं ध्यायेद् वीष्णवो हृदये सदा ।

सहापद्मं योगपीठं काञ्चनस्थलनिर्मलम् ॥ १ ॥

पूर्णचन्द्रोदयं नित्यं सर्वत्र कुसुमाश्रितम् ।

कदम्बपादपञ्चायं कालिन्दीपुलिनीत्तमम् ॥ २ ॥

साधवीकुञ्जविभ्रामभ्रमद्भ्रमरविभ्रमम् ।

कोकिलध्वनिसंवीतं मयूरोद्गदामनर्तनम् ॥ ३ ॥

कृष्णसारसमाकीर्णं कामधेनुसुखारूपदम् ।

गोपगोपीप्रियस्थानं कल्पपादपशोभितम् ॥ ४ ॥

मध्ये गोवर्धनं तत्र विचित्रमणिमन्दिरम् ।

रत्नसिंहासनासक्तं पद्मरागसरोरुहम् ॥ ५ ॥

तन्मध्ये चिन्तयेत् कृष्णं किशोरं नन्दनन्दनम् ।

धामैतस्यप्रियाराधां किशोरीं वृषभानवीश्वरम् ॥ ६ ॥

स्वभावतोऽपास्तसमस्तदोष-

अशेषकल्याणगुणैकराशिम् ।

व्यूहाजिनं ब्रह्मपरं वरेण्यं

ध्यायेत् कृष्णं कमलेक्षणं हरिम् ॥ ७ ॥

अङ्गे तु वामे वृषभानुजां मुदा

विराजमानामेनुरूपसौभगाम् ।

सखीसहस्रैः परिसेवितां सदा

स्मरेत् देवीं सकलेष्टकामदाम् ॥ ८ ॥

सत्पुण्डरीकनयनं मैघाभं वैद्वयुताम्बरम् ॥

द्विभुजं ज्ञानमुद्रोदयं वनमालिनमीश्वरम् ॥ ९ ॥

गौपीगोपगन्धालं सुरद्रुमलताश्रयम् ॥

दिव्यालंकरणोपेतं रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ १० ॥

कालिन्दीजलकल्लोलशङ्गिमास्तसेवितम् ।

चिन्तयंश्चेत्सा कृष्णं मुक्तो भवति संसृतेः ॥ ११ ॥

अथ श्रीकृष्णकृपाकटाक्षस्तोत्रम् ।

भजे ब्रजैकमण्डनं समस्तपापखण्डनं

सुभक्तचित्तरंजनं सदैव नन्दनन्दनम् ॥

सुपिच्छगुच्छमस्तकं सुनादघेणुहस्तकं ।

अनङ्गरंगसागरं नमामि कृष्णनागरम् ॥ १
 मनोजगर्वमोचनं विशालभालचन्दनं ।
 सुपोतवस्त्रशोभनं नमामि पद्मकोचनम् ॥
 करारविन्दभूषणं स्मितावलीकसुन्दरं ।
 महेन्द्रमानदारणं स्मरामि कृष्णधारणम् ॥ २
 कदम्बसूनकुण्डलं सुचारुगण्डमण्डलं ।
 व्रजांगनैकवल्लभं नमामि कृष्णदुर्लभम् ॥
 यशोदया समोदया सकोपया दयानिधिं ।
 उलूखले सुदुस्सहं नमामि नन्दनन्दनम् ॥ ३
 नवीनगोपनागरं नवीनकेलिसागरं ।
 नवीनमेघसुन्दरं भजे व्रजैकमन्दिरम् ॥
 सदैव पादपङ्कजं संदीपमानसे निजं ।
 दधामि नन्दबालकं समस्तभक्तपालकम् ॥ ४
 समस्तगोपनागरं हृगम्बुजैकमोहनं ।
 नमामि कुंजनायकं प्रसूनभानुशोभनम् ॥
 हृगन्तकान्तिरंजनं सदा सदालिसंगिनं ।
 दिने दिने नवं नवं नमामि नन्दसम्भवम् ॥ ५
 गुणाकरं सुखाकरं कृपाकरं सुभक्तिदं ।
 सुरासुरासुदायकं नमामि गोपनायकम् ॥
 समस्तदोषशोषणं समस्तलोभशोषणं ।

समस्तदासमानसं नमामि कृष्णलालसम् ॥ ६ ॥
 समस्तगोपनायकं निकामकामदायकं ।
 हृगन्तचारुसायकं नमामि कृष्णनायकम् ॥
 भयभवाविधितारकं भवाविधकर्णधारकं ।
 यशोमतेः किशोरकं नमामि दुग्धचौरकम् ॥ ७ ॥
 विदग्धसुग्धगोपिकामनोजकामदायकं ।
 नमामि दुग्धकानने प्रबुद्धबहिषावके ॥
 यदा यदा यथा तथा तथैव कृष्णसत्कथा ।
 मया सदैवगीयतां तथा कृपा विधीयतां ॥ ८ ॥
 प्रमाणमष्टकद्वयं पठन्ति प्रातरुत्थिताः ।
 सदैव नन्दनन्दनं सुभक्तभावसंस्थितम् ॥ ९ ॥

इति श्रीकृष्णकृपाकटाक्षस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

* श्रीराधाकृपाकटाक्षस्तोत्रम् *

मुनीन्द्रवृन्दवन्दिते त्रिलोकशोकहारिणि ।
 प्रसन्नवक्त्रपङ्कजे निकुञ्जभूविठासिनि ॥
 ब्रजेन्द्रमानुनन्दनि ब्रजेन्द्रसूनुसङ्गते ।
 कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ १ ॥
 अशोकवृक्षवल्लरोवितानमण्डपस्थिते ।
 प्रवालजालपल्लवप्रभारुणाङ्घ्रिकोमले ॥

वराभयस्फुरत्करे प्रभूतसम्पदालये ।

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ २

अनङ्गरङ्गमङ्गलप्रसङ्गमङ्गुरञ्जुवा ।

सविभ्रमं ससम्भ्रमं दृगन्तघाणपातनेः ॥

निरन्तरं वशीकृतप्रक्षीतनन्दनन्दने ।

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ ३

तडित्सुवर्णचंपकप्रदोप्तगौरविग्रहे ।

मुखप्रभापरास्तकौटिशारदेन्दुमंडले ॥

विचित्रचित्रसंचरञ्चकोरशावलोचने ।

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ ४

सदोन्मदातियौवने प्रमोदमानमंडिते ।

प्रियोनुरागरंजिते कलाविलासपंडिते ॥

अनन्यधन्यकुंजराजकामकेलिकोविदे ।

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ ५

विशेषहावभावघोरहीरहारभूषिणे ।

प्रभूतशातकुम्भकुम्भकुम्भिकुम्भसुस्तनि ।

प्रशस्तमन्दहासचूर्णपूर्णसौख्यसागरी ।

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ ६

मृणालबालवल्लरीतरंगरंगदोर्लते ।

लताग्रलास्यलोलनीललोधनावलोकने ।

ललल्लुलन्मिलनमनोज्ञमुग्धमोहनाकृते ।

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ ७

सुवर्णमालिकांचितत्रिरेखकंचुकण्ठगे
त्रिसूत्रामंगुलीगुणत्रिरत्नदीपितदोधिते ।

सलोलनीलकुन्तले प्रसूनगुच्छगुम्फिते

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ ८

नितंबविम्बलंबमानपुष्पमेखलागुण-

प्रसक्तरक्तकिंकिणीकलापमध्यमंजुले ।

करीन्द्रशुण्डदण्डकावरोहसौभगीरुके

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ ९

अनेकमंत्रनादमंजुनूपुरारवस्खलत्

समाजराजहंसधंशानिक्रणतिगौरवे ।

विलोलहैमवल्लरीविडम्बिचारुचक्रमे

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ १०

अनन्तकोटिविष्णुलोकनम्रपद्मजांचिते

हिमाद्रिजे पुलोमजे विरंचिजे वरप्रदे ।

अपारसिद्धिवृद्धिदिग्धसत्पदांगुलीनखे

कदा करिष्यसीह मां कृपाकटाक्षभाजनम् ॥ ११

मखेश्वरी क्रियेश्वरी स्वधेश्वरी सुरेश्वरी

त्रिवेदभारतीश्वरी प्रमाणशासनेश्वरी ।

रमेश्वरी क्षमेश्वरी प्रमोदकाननेश्वरी

व्रजेश्वरी व्रजाधिपे श्रीराधिके नमोऽस्तुते ॥ १२

इतीदमद्भुतस्तवन्निशम्य भानुनन्दनी
 करोति संततं जनं कृपाकटाक्षभाजनम् ।
 भवेत्सदैव सन्ततं त्रिरूपकर्मानाशनं
 लभेत्तथा ब्रजेन्द्रसूनुमंडलप्रवेशनम् १३ ॥
 राकार्या च सिताष्टम्यां दशम्यां च विशुद्ध्या ।
 एकादश्यां त्रयोदश्यां यः पठेत्साधकः स्वयम् १४
 यं यं कामयते कामं तं तं प्राप्नोति साधकः ।
 राधाकृपाकटाक्षेण भक्त्यन्ते मे क्षमाप्नुयात् १५
 जरुमात्रे नामिह त्रे हृत्मात्रे कण्ठमात्रके ।
 राधोकुण्डले स्थित्वा यः पठेत्साधकः स्वयम् १६
 तस्य सर्वार्थसिद्धिः स्यात् वाञ्छितार्थफलं भवेत्
 ऐश्वर्यं च लभेत् साक्षात् हृशा पश्यति राधिकाम्
 तेन साक्षात्क्षणादेव तुष्टा दत्त महाधरम् ।
 येन पश्यन्ति नेत्राभ्यां तत्प्रियं श्यामसुन्दरम् १७
 नित्यलीलाप्रवेशं च ददाति श्रीब्रजाधिपा ।
 अतः परतरं प्रार्थ्य वैष्णवस्य न विद्यते ॥ १८
 श्यामां गोरोचनाभां स्फुरदक्षितपटप्राप्तिरम्यावगुंठा
 रम्यां वैष्णोचिकुरनिकरालम्बपादां किशोरीम्
 तर्जानगुष्ठयुक्तां हरिमुखकुहरे युजन्तीं नागवल्ली-
 पर्णं कर्णायताक्षीं त्रिभुवनमधुरां राधिकां भावयामि १
 इति श्री उद्धवाभ्यायतन्त्रे पार्वतीहरसम्भादे राधा-
 कृपाकटाक्षस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

* श्रीगोपीजनवल्लभस्तवम् *

नवाम्बुदानीलमनोहराय प्रफुल्लराजीवविलोचनाय ।
 वेशुस्वनामोहितगोकुलाय । नमोस्तु गोपीजनवल्लभाय १
 किरोटकेयूरविभूषिताय त्रैवेयमालामणिरंजिताय ।
 स्फुरच्चलत्कांचनकुण्डलाय । नमोस्तु गोपी० ॥ २ ॥
 दिव्याङ्गनावृन्दनिषेविताय स्मितप्रभाचारुमुखाम्बुजाय
 त्रैलोक्यसंमोहनसुन्दराय । नमोस्तु गोपी० ॥ ३ ॥
 रत्नाद्रिसूलायतसंगताय कल्पद्रुमच्छायसमाश्रिताय ।
 हेमस्फुरन्मण्डपमध्यगाय । नमोस्तु गोपी० ॥ ४ ॥
 श्रीमत्सुरोमावलिरंजिताय वक्षःस्थले कौस्तुभभूषणाय ।
 सरोजकिंजल्कनिभांशुकाय । नमोस्तु गोपी० ॥ ५ ॥
 दिव्यांशुलीयांगुलिरंजिताय मयूरपिच्छच्छविभूषिताय
 वन्यस्रजालंकृतविग्रहाय । नमोस्तु गोपी० ॥ ६ ॥
 मुनीन्द्रवृन्दैरभिसंस्तुताय क्षरत्पयोगोकुलगोकुलाय ।
 धर्मार्थकामासृतसाधनाय । नमोस्तु गोपी० ॥ ७ ॥
 नेत्रस्फुरत्सोमदिवाकराय भक्तेष्टविन्तामणिशोभिताय
 अनेकदुःखामयभेषजाय । नमोस्तु गोपी० ॥ ८ ॥

ध्यानम् ।

सजलजलदनीलं दर्शितोदारशीलं

करतलधृतशैलं त्रेणुबाह्वे रसालम् ।

ब्रजजनकुलपालं कामिनीकेलिलालं

तरुणतुलसिमालं नैमि गोपालबालम् ॥ ९

नारद उवाच ।

नधोननीरदश्यामं नीलेंदीवरलोचनम् ।
 ब्रह्मवीनन्दनां वन्दे कृष्णं गोपालरूपिणम् ॥ १
 स्फुरद्वर्हदलोद्ग्रहुनीलकुंचितमूर्धजम् ।
 कदम्बकुसुमोद्गासिवनमालाविभूषितम् ॥ २
 गण्डमण्डलसंसर्गिचलत्कांचनकुण्डलम् ।
 स्थूलमुक्ताफलोदारहारशोभितवक्षसम् ॥ ३
 हिमांगदतुलाकोटिकिरीटोज्ज्वलविग्रहम् ।
 मन्दमारुतसंक्षोभिवलितांबरसंचयम् ॥ ४
 रुचिरास्यपद्मन्यस्तवंशीमधुरनिखनैः ।
 लसद्गोपालिकाचेतो मोहयन्तम्महुर्मुहुः ॥ ५
 ब्रह्मवीवदनांभोजमधुपानां मधुव्रतम् ।
 क्षोभयन्तं मनस्तासां सस्मेराप्राङ्गवीक्षणैः ॥ ६
 यौवनेाद्विन्देहाभिः संसक्ताभिः परस्परम् ।
 त्रिचित्राम्बरभूषाभिर्गीपनारीभिरावृतम् ॥ ७
 प्रभिन्नांजनकालिंदीजलकेलिकलित्सुकम् ।
 वीधयन्तं क्वचिद्गोपाम् व्याहरन्तं गद्यांगणम् ॥ ८
 कालिंदीजलसंसर्गिशोतलानिलकम्पिते ।
 कदम्बपादपच्छाये स्थितं वृन्दावने क्वचित् ॥ ९
 रत्नभूधरसंलग्नरत्नासनपरिग्रहम् ।
 कल्पपादपमध्यस्थं हेमसगडपिकागतम् ॥ १०

वसन्तकुसुमामोदसुरभोकृतदिङ्मुखैः ।
 गोवर्धनगिरी रम्ये स्थितं रासरसोत्सुकैश्च ॥ ११ ॥
 सव्यहस्ततलन्यस्तगिरिवर्यातपत्रकम् ।
 खण्डिताखण्डलोन्मुक्तमुक्तासारघनीचहम् ॥ १२ ॥
 वेणुवादमहौल्लासकृतहुंकारनिःस्वनैः ।
 सवत्सैरुन्मुखैः शश्वद्गोकुलैरभिवीक्षितम् ॥ १३ ॥
 कृष्णमेशानुगायद्विस्तच्चेष्टावशवर्त्तिभिः ।
 दण्डपाशोदयतकरैर्गीपालैरुपशौभितम् ॥ १४ ॥
 नारदाद्यैर्मुनिवरैर्वेदवेदांगपारगैः ।
 प्रीतिसुस्त्रिग्धया वाचा स्तूयमानं परात्परम् । १५ ॥
 यएवंचिन्तयेद्देवं भक्त्या संस्तौति मानवः ।
 त्रिसंध्यंतस्य तुष्टोऽसौ ददाति वरमीप्सितम् ॥ १६ ॥
 राजवल्लभतामेति भवेत्सर्वजनप्रियः ।
 अचलां श्रियमाप्नोति स वाग्मी जायते ध्रुवम् ॥ १७ ॥

इति श्रीगोपालचूडामणिस्तवराजः समाप्तः ।

॥ श्रीराधास्तोत्र प्रारम्भः ॥

श्रीनारद उवाच ॥

किञ्चिद्गुह्यतरं ब्रह्मन् यच्चिन्त्यमखिलेश्वरे ।
 तन्मे ब्रूहि सुतत्त्वज्ञ योगेश मयि वत्सलः ॥ १ ॥

श्रीब्रह्मोवाच ।

शृणु गुह्यं तु मे तालं नारायणंमुखाच्छ्रुत्तम् ।
 सर्वदा पूजयते देवैः राधा वृन्दावने वने ॥ २ ॥
 राधाविश्लेषिनः कृष्णो ह्येकदा प्रेमविह्वलः ।
 राधामन्त्रां जपन् ध्यायन् राधां पश्यति सर्वतः ॥
 ॐ अस्य श्रीराधास्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः
 अनुष्टुप्छन्दः श्रीराधा देवता ह्रीं बीजं ह्रां
 शक्तिः श्रीराधाप्रोत्यर्थे जपे विनियोगः ।
 गृहे राधा वने राधा राधा पृष्ठे पुरः स्थिता ।
 यत्र यत्र स्थिता राधा राधैवाराधयति मया ॥ १ ॥
 जिह्वा राधा श्रुती राधो राधा नेत्रे हृदि स्थिता ।
 सर्वाङ्गव्यापिनी राधा राधैवारा० ॥ २ ॥
 पूजा राधा जपे राधा राधिकाचाभिवन्दने ॥
 स्मृतौ राधा शिरो राधा राधैवारा० ॥ ३ ॥
 गाने राधा गुणे राधा राधिका भोजने गतौ ।
 रात्रौ राधा दिवा राधा राधैवारा० ॥ ४ ॥
 माधुर्ये मधुरा राधा महत्वे राधिका गुरुः ॥
 सौंदर्ये सुन्दरी राधा राधैवारा० ॥ ५ ॥
 राधा रससुखासिन्धू राधा सौभाग्यमंजरी ।
 राधा ब्रजाङ्गनामुख्या राधैवारा० ॥ ६ ॥
 राधापद्मीनता पद्मा पद्मोद्भवसुपूजिता ॥

पदमे द्विवेचिता राधा राधैवारा० ॥ ७ ॥

राधाकृष्णात्मिकानित्यं कृष्णोराधात्मकोध्रुवम्

वृन्दावनेश्वरी राधा राधैवारा० ॥ ८ ॥

जिह्वाग्रं राधिकानाम नेत्राग्रं राधिकातनुः ।

कर्णं च राधिकाकीर्त्तिर्मानसे राधिका सदा ॥ ९ ॥

कृष्णेन स्रुतितं स्तोत्रं राधिकाप्रीतये परम् ।

स्रुः पठेत्प्रयतेनित्यं राधाकृष्णान्तिकेभवेत् १०

आराधितमना कृष्णो राध्याराधितमानसः ।

कृष्णःकृष्णमना राधा राध्याकृष्णेति यः पठेत् ११

इति श्रीमद्भागवतपुराणे ब्रह्मनारदसम्वादे राधास्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

॥ श्रीगोविन्दाष्टकम् ॥

सत्यं ज्ञानमनंतं नित्यमना काशं परमाकाशम् ।

गोष्ठप्राङ्गणरिंगणलोलमनायासं परमायासम् ॥

मायाकल्पितनानाकारसत्ताकारं भुवनाकारम् ।

क्षमासानाथसनाथं प्रणमत गोविन्दं परमानन्दम्

मृत्स्नामत्सीहेतियशोदाताडनशैशवसंत्रासम् ।

व्यादितत्रत्रालोकितलोकालोकचतुर्दशलोकालि

लोकत्रायपुरमूलस्तंभं लोकालोकमनालोके ।

लोकेशं परमेशंप्रणमत गोविन्दं परमानन्दम् ॥ २ ॥

त्रैविष्टपरिपुत्रो रघ्नं क्षितिभारघ्नं भवरो गघ्नम् ।

कैवल्यं नवनोताहारमनाहारं भुवनाहारम् ।

वैमल्यस्फुटचेतो वृत्ति विशेषाभासमनाभासम् ।

शैवं केवलशान्तं प्रणमत ० ॥ ३ ॥

गोपालं भूलीलाविग्रहगोपालं गोकुलपालम् ।

गोपीखेलनगोवर्द्धनधृतिलीलालितगोपालम् ॥

गोभिर्निगदितगोविन्दस्फुटनामानं बहुनामानम् ।

गोपीगीचरदूरं प्रणमत गोविन्दं ० ॥ ४ ॥

गोपीस्यडलगोष्टोभेदं भेदावस्थसभेदाभं ।

शश्वद्गोश्वरनिर्दुत्तात्कृतधूलीधूसरसौभाग्यम् ॥

श्रद्धाभक्तिगृहोत्तरीषमच्चिन्त्यं चिन्तितसद्भावं ।

चिन्तामणिमहिमानं प्रणमत गो ० ॥ ५ ॥

स्नानव्याकुलयोषिद्वयस्य मुपादायागमुपाकृतं ।

व्यादित्संतीरथ दिग्बन्धाद्युपदातुमुपाकर्षणं ॥

निर्दुत्तद्वयशोकविमोहं बुद्धं बुद्धैरन्तस्थम् ।

सत्तामात्रशरीरं प्रणमत गो ० ॥ ६ ॥

कांतं कारणकारणमादिमनादिं कालमेनाभासं ।

कालिन्दीहृदकालियशिरसिसुनृत्यंतंबहुनृत्यंतम् ।

कालं कालकलातीतं कलिताशेषकलिदोषघ्नम् ।

कालत्रयगतिहेतुं प्रणमत गो ० ॥ ७ ॥

वृन्दावनभुवि वृन्दारकवरवृन्दाराधित वन्देऽहम् ।
 कुन्दाभामलमन्दस्मेरसुधानन्दं सुहृदानन्दम् ॥
 वन्द्याशेषमहाभुनिमानसवन्द्यानन्दपदद्वन्द्वम् ।
 वन्द्याशेषगुणाढिधं प्रणम्यत गो० ॥ ८ ॥
 गोविन्दाष्टकलेतदधीते गोविन्दार्पितचेता यो ।
 गोविन्दाच्युतमाधवविष्णुगोकुलनायककृष्ण्येति
 गोविन्दांघ्रिसरोजध्यानसुधाजलधीतसमस्ताघो
 गोविन्दं परसानं दामृतमन्तस्थं स समभ्येति ॥ ९

इति श्रीशङ्कराचार्यकृत श्रीगोविन्दाष्टकं समाप्तम् ।

॥ श्रीगोपालाष्टकम् ॥

विहरत स्वच्छन्दं आनन्दकन्दं
 श्रीव्रजचन्दं ब्रह्म परम् ।
 पूरणशशिवदनं शोभासदनं
 जितछविमदनं रूपवरम् ॥
 हलधरवरवीरं श्यामशरीरं
 गुणगम्भीरं धीरधरम् ।
 भज श्रीगोपालं दीनदयालं
 वचनरसालं तापहरम् ॥ १ ॥
 राजत वनमाला रूपविशाला
 चालमराला सुरतहरम् ।

कुण्डलधृतकरणं गिरिवरधरणं

निजजनशरणं कृपाकरम् ॥

गोपन कृतसङ्गं ललितत्रिभङ्गं

लजितअनङ्गं निरखि परम् । भज० २ ॥

जलधरवरश्यामं पूरणकामं

अतिसुखधामं दुःखहरम् ।

चून्दावनक्रोडित असुरन पीडित-

ब्रजतिघत्रीडित एसिक्रवरम् ॥

नूपुरध्वनिचरणां मुनिमनहरणं ।

तारं तरणां तुष्टतरम् । भज० ३ ॥

रोधाउरहारं रूपअपारं

नीरविहारं चीरहरम् ।

कुञ्चितवरकेशं मुकुटविशेषं

गोपसुवेशं निगमवरम् ॥

कोमलअतिचरणं वेदविवरणं

जगदुद्धरणं मृदुलतरम् । भज० ४ ॥

अलकन मुख राजस्य मन्मथ लाजत

किंकिणि बाजत मधुरस्वरम् ।

वंशीकृतनादं हरत विषादं

युगवरपादं तिमिरहरम् ॥

(१६) :

अक्तन आधीनां चरितनवीनम्

परमप्रवीणं प्रेमपरम् । भज० ५ ॥

अतिनृत्यप्रवीरं धीरसमीरे-

यमुनातीरे रासकरम् ।

कलगान अनूपं श्यामस्वरूपं

त्रिभुवनभूपं मोदभरम् ॥

राधागुणगायक-ब्रजसुखदायक

सुरवरनायक-वैणुधरम् । भज० ६ ॥

सुन्दरमृदुहासं विपिनतिलासं

कुंजनिवासं केलिकरम् ।

युवतीहृगञ्जन जन मन रञ्जन

केशियमञ्जन भारहरम् ॥

धूषणतिजभवनं गजगतिगमनं

कालियदसनं नृत्यकरम् । भज० ७ ॥

गौरजमुखशोभित सुरनरलोभित

सन्मथक्षोभित हृश्यपरम् ।

शीपनसहभुञ्जे विपिननिकुञ्जे-

व्रत्सन पुञ्जे द्रुहिणहरम् ॥

यह छवि तारयण लखि नारायण

भयपारायणअखिलनरम् । भज० ८ ॥

(१७)

॥ श्रीराधास्तोत्रम् ॥

॥ दोहा ॥

पराभक्तिरतिवर्द्धिनी, श्यामा सद्य सुख दैन ।
रसिकमुकुटमणि राधिके, जय नवनीरजनैन ॥ १
(तालचम्पक०)

जयति जय राधा रसिकमनि
मुकुटमनिहरमी त्रिये !
पराभक्तिप्रदायिनी करि
कृपा करुणानिधि प्रिये ! परा० १ ॥
जयति गौरी नवकिशोरी
सकल-सुख-सीमा प्रिये ! परा० २ ॥
जयति रत्नरसवर्द्धिनी
अतिअद्भुता सदया हिये । परा० ३ ॥
जयति आनन्दकन्दिनी
जगवन्दनीवरवदनिये । परा० ४ ॥
जयति श्यामा अमितनामा
वेदविधिनिर्वाचिये ! परा० ५ ॥
जयति रासविलासिनी
कलकलाकोटिप्रकाशिये । परा० ६ ॥
जयति विविधविहारकवनी-

रसिकरवनी शुभधिये । परा० ७ ॥

जयति चंचलचासलोचन

दिव्यदुकुलाभरनिये ! परा० ८ ॥

जयति परमा प्रेमसीमा

कोकिलाकलबैनिये । परा० ९ ॥

जयति कञ्चनदिव्यअङ्गी

नवलनोरज नैनिये । परा० १० ॥

जयति बल्लभवल्लभा

आनन्दकलभातहनिये । परा० ११ ॥

जयति रावलपतिकुमारी

नन्दबालवधूटिये । परा० १२ ॥

जयति नागरगुण उजागर

प्रानधनमन हरनिये । परा० १३ ॥

जयति नूतननित्यलीला

नित्यधामनिवासिये । परा० १४ ॥

जयति गुणमाधुर्यभूपा

सिद्धिरूपा शक्तिये परा० १५ ॥

जयति शुद्धस्वभावशीला

श्यामला सुकुमारिये । परा० १६ ॥

जयति यशजगप्रचुरपरिकर

(११)

श्रीहरिप्रिया जीवनजिये । परा० १७ ॥

इति श्रीतालचम्पक राधान्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

॥ श्री राधा-कृष्ण स्तोत्रम् ॥

जय राधे जय राधे राधे

जय राधे जय श्रीराधे ।

जय कृष्ण जय कृष्ण कृष्ण

जय कृष्ण जय श्रीकृष्ण ॥ १ ॥

श्यामा गौरी नित्यकिशोरी

प्रीतमजोरी श्रीराधे ।

रसिकरँगौली छैलछबोली

गुनगरवोली श्रीकृष्ण ॥ २ ॥

रासविहारिनि रसविस्तारिनि

दियउरधारिनि श्रीराधे ।

नवधरद्वी नवलत्रिभङ्गी

श्यामसुअङ्गी श्रीकृष्ण ॥ ३ ॥

प्राणपियारी रूपउजारी

अतिसुकुमारी श्रीराधे ।

मैनमनोहर महामोदकर

सुन्दरवरतर श्रीकृष्ण ॥ ४ ॥

शोभाश्रीनी बोहामैनी

कोकिलवैनी श्रीराधे ।

कीरतिवंता कामिनिकंता

श्रीभगवन्ता श्रीकृष्ण ॥ ५ ॥

चन्दावदनी कुन्दारदनी

शोभासदनी श्रीराधे ।

परम उदारा प्रभाअपारा

अतिसुकुमारा श्रीकृष्ण ॥ ६ ॥

हंसागवनी राजतरवनी

क्रीडाकवनी श्रीराधे ।

रूप रसाढा नयन विशाढा

परम कृपाला श्रीकृष्ण ॥ ७ ॥

कञ्चनवेली रतिरसरेली-

अतिअलवेली श्रीराधे ॥ ८ ॥

सब सुख सागर सब गुन आगर

रूपउजागर श्रीकृष्ण ॥ ९ ॥

रमणीरम्या तरुतररम्या

सुगुणअगम्या श्रीराधे ।

धामनिवासी प्रभाप्रकासी-

सहजसुहासी श्रीकृष्ण ॥ १० ॥

शक्त्याह्लादिनि अतिप्रियवादिनि
उरउन्मादिनि श्रीराधे ।

अँग अँग टौना सरस सलौना
सुभग सुठौना श्रीकृष्ण ॥ १० ॥

राधानामनि गुणअभिराभिन
श्रीहरिस्वामिनि श्रीराधे ।

हरे हरे हरि हरे हरे हरि
हरे हरे हरि श्रीकृष्ण ॥ ११ ॥

इति श्रीयुगलस्तोत्रं सन्पूर्णम् ।

॥ श्रीनन्दनन्दनस्तोत्रम् ॥

श्रीमुनिरुवाच ।

बालं नवीनशतपत्रविशालनेत्रं
बिम्बोधरं सजलमेघरुचिं मनोज्ञम् ।
मन्दस्मितं मधुरसुन्दरमंदयानं
श्रीनन्दनन्दनमहं मनसा नमामि ॥ १ ॥

मंजीरनूपुररणन्नवरत्नकांची-
श्रीहारकेसरिनखप्रतियन्त्रसङ्घम् ।
दृष्ट्वार्तिहारिमषिविदुबिराजमानं
वन्दे कलिंदत्तनुजातदशालकेलिम् ॥ २ ॥

पूर्णेन्दुसुन्दरमुखोपरि कुञ्चिताग्राः

केशानवीनघननीलविभाःस्फुरन्तः ।

राजन्त आनतशिरःकुमुदस्य यस्य

नन्दात्मजाय सवलाय नमो नमस्ते ॥ ३ ॥

श्रीनन्दनन्दनस्तोत्रं प्रातरुत्थाय यःपठेत ।

तन्नेत्रगोचरं याति सानन्दं नन्दनन्दनः ॥ ४ ॥

इति गगनसिंहितोक्त नन्दनन्दनस्तोत्रम् ।

(उधदवद्वारा प्रेषितं श्रीपत्रम्)

श्रीभगवानुवाच ।

गच्छ शीघ्रं व्रजं हेसखे सुन्दरं

श्रीलताकुञ्जपुञ्जादिभिर्मण्डितम् ।

शैलकृष्णप्रभाचारुवृन्दावनं

गोपगोपीगणैर्गोकुलं संकुलम् ॥ १ ॥

एकपत्रं तु नन्दाय वै दीयतां

वा द्वितीयं यशोदाकरे एव भोः ।

वा तृतीयं त्विदं राधिकायै सखे

तत्र गत्वा हि तन्मन्दिरं सुन्दरम् ॥ २ ॥

वा चतुर्थं सखिभ्यः शिशुभ्यः शुभं

कौशलं दीयतां एतन्मेव पृथक् ।

गोपिकानां शतेभ्यश्च यूथेभ्य उ-

न्मेहितानां च देयानि पत्राणि च ॥ ३ ॥

मे पिता नन्दराजो घृणी मन्मना

मे च माता यशोदा स्मरत्याशु माम् ।

वाक्यचृन्दैः शुभैर्नीतिवित्त्वं तयो-

र्मै परां प्रीतिमाराद्दृशोरावह ॥ ४ ॥

मत्प्रिया राधिका मद्वियोगातुरा

मन्यते मां विना खं जगन्मोहतः ।

मद्वियोगाधिमासां मदुक्तैः पदै-

र्मैचय त्वं भवान्दक्षिणो वाक्पथे ॥ ५ ॥

गोपवालाः सुदामादयो मत्प्रिया

मां सखायं विना ते पि मोहातुराः ।

देहि तेषां सुखं मित्रवच्छ्रोत्रजे

स्वल्पकालेन तत्रागमिष्याम्यहम् ॥ ६ ॥

गोपिका मद्वियोगाधिवेगातुरा

मन्मनस्काश्च मत्प्राप्तदेहासथः ।

या मदर्थे च संत्यक्तलोकाबला-

स्ताः कथं नात्र मंत्रिन् विभर्मि स्वतः ॥ ७ ॥

ता असून्त्यक्तुमत्रीक्ष्यता उद्भव

याभिरदद्यापि कृच्छैर्धृताश्चासवः ।

मद्वियोगाधिमासां मदुक्तैः पदै-

। । श्लोचय त्वं भवान् दक्षिणो वाक्पथे ॥ ८

त्रेन पूदं ब्रजादागतोऽहं स तं

। । त्वं रथं साश्वसृतं रणद्वयशितक्रम् ।

मे च सारूप्यमद्भ्यैव पोताम्बरं

। । वैजयंतीं सहस्रच्छदं पङ्कजम् ॥ ९ ॥

कुण्डले दिव्यरत्नप्रभामण्डिते

। । कोटिवालार्कदीप्तं मणिं कौस्तुभम् ।

मे महानादिनीं चारुवंशीं शुभां

। । पुष्पयुक्तां च यष्टिं जगन्मोहिनीम् ॥ १०

चन्दनं सुन्दरं दिव्यगन्धावृतं

। । बर्हमल्लादिवेषं कृष्णन्नूपुरम् ।

मौलिमेवं गृहाणांगदे उद्भव

। । गच्छ गच्छाशु चाद्भ्यैव मद्वाक्यतः ॥ ११ ॥

इति श्रीपत्रं-सम्पूर्णम् ।

* श्रीयुगलस्तोत्रम् *

उद्भव उवाच ।

। । सदास्ति कृष्णः परिपूर्णदेवो

। । राधे सदा त्वं परिपूर्णदेवी ।

। । श्रीकृष्णचन्द्रः कृतनित्यलीलो

लीलावती त्वं कृतनित्यलीला ॥ १ ॥
 कृष्णोऽस्ति भुमा त्वमसींदिरा सदा
 ब्रह्मास्ति कृष्णस्त्वमसि स्वरा सदा ।
 कृष्णः शिवस्त्वं च शिवा शिवार्थी
 विष्णुः प्रभुस्त्वं किल वैष्णवी परा ॥ २ ॥
 क्रौमारसर्गी हरिरादिदेवता
 त्वमेव हि ज्ञानमयो स्मृतिः शुभा ।
 लयांभसा क्रोडनतत्परो हरि-
 र्यज्ञो वराहो वसुधा त्वमेव हि ॥ ३ ॥
 दिवर्षिव्रयीं मनसा हविः स्वयं
 त्वं तत्र साक्षान्निजहस्तवल्लकी ।
 नासन्नयो धर्मसुतो नरेण हि
 शांतिस्तदा त्वं जनशांतिकारिणी ॥ ४ ॥
 कृष्णस्तु साक्षात्कपिलो महाप्रभुः
 सिद्धिस्त्वमेवासि च सिद्धसेविता ।
 इत्तस्तु कृष्णोऽस्ति महामुनीश्वरो
 राधे सदा ज्ञानमयी त्वमेव हि ॥ ५ ॥
 यज्ञो हविस्त्वं किल दक्षिणा हरि-
 रुरुक्रमस्त्वं हि सदा जयन्त्यतः ।
 पृथुर्यदा सर्वनृपेश्वरो हरि-
 रर्चिस्तदा त्वं नृपपट्टकाग्निनी ॥ ६ ॥

बाह्यासुरं हंतुमभूच्छरिर्यदा

सत्स्यावतारस्त्वमसि श्रुतिस्तदा ।

कूर्मो हरिमंदरसिन्धुमथने

नेत्रीकृता त्वं शुभादा हि वासुकी ॥ ७ ॥

धन्वंतरिश्रार्तिहरो हरिः पर-

स्त्वमौषधिर्दिव्यसुधामयी शुभे ।

श्रीकृष्णचन्द्रस्तु बभूव ज्योहिनी

त्वं ज्योहिनी तत्र जगद्विमोहितो ॥ ८ ॥

हरिर्नृसिंहस्तु नृसिंहलीलया

लीला तदा त्वं निजभक्तवत्सला ।

बभूव कृष्णस्तु यदा हि वामनः

कीर्तिस्तदा त्वं निजलोककीर्तिता ॥ ९ ॥

हरिर्यदा भार्गवरूपधृक्पुमान्

धारा कुठारस्य तदा त्वमेव हि ॥

श्रीकृष्णचन्द्रो रघुवंशचन्द्रमा

यदा तदा त्वं जमकस्य नन्दिनी ॥ १० ॥

श्रीशीर्षधन्वा मुनिबादरायणो

वेदान्तकृत्त्वं किल वेदलक्षणा ।

सङ्कर्षणो माधव एव वृष्णिषु

त्वं रेवती ब्रह्मभवा समोश्रिता ॥ ११ ॥

बुधो यदा कोणममोहकारको

बुध्दिस्तदा त्वं जनमोहकारिणी ।
 कल्की यदा धर्मपत्निर्भविष्यति
 हरिस्तदा त्वं तु कृतिर्भविष्यसि ॥ १२ ॥
 श्रीकृष्णचन्द्रोऽस्ति हि चन्द्रमण्डले
 राधे सदा चन्द्रमुखीति चन्द्रिका ।
 श्रीकृष्णसूर्यो दिवि सूर्यमण्डले
 सूर्यप्रभा त्वं परिधिः प्रतिष्ठिता ॥ १३ ॥
 इन्द्रो यदा स्ते किल यादवेन्द्र-
 अतत्रैव राधे तु शची शचीश्वरी
 हिरण्यरेता हि हरिः परेश्वरी
 हेतिस्तदा त्वं हि हिरण्ययी परा ॥ १४ ॥
 श्रीरोजराजो हि विरोजते हरि-
 विराजसे त्वं तु निधौ निधोश्वरी ।
 क्षीराब्धिरूपी तु हरिस्त्वमेव हि
 तरङ्गितक्षीमसिता तरंगिणी ॥ १५ ॥
 विम्बद्वपुः सर्वपतिर्यदा यदा
 तदा यदा त्वं विदितानुहपिणी ।
 जगन्मयो ब्रह्ममयो हरिः स्वयं
 जगन्मयो ब्रह्ममयो त्वमेव हि ॥ १६ ॥
 अद्यैव सोऽयं ब्रजराजनन्दनो
 जातासि राधे वृषभानुनन्दिनी ।

आभ्यां कृता सत्त्वमयी प्रशांतये

लीलाचरित्रैर्ललितादिलोलया ॥ १७ ॥

कृष्णः स्वयं ब्रह्म परं पुराणो

लीला त्वदिच्छाप्रकृतिस्त्वमेव ।

परस्परं संधितविग्रहाभ्यां

नमो युवाभ्यां हरिराधिकाभ्याम् ॥ १८ ॥

इति गर्गसंहितकं श्रीयुगलस्तोत्रम् ।

* श्रीराधाप्रबोधाय वेणुगीतम् *

चन्द्राननोवाच ।

कृष्णचन्द्रः पुरा निर्गतो मानतो

ह्यागतः सोऽपि राधे युगति पुनः ।

नाशयन्सर्वदुःखानि ते सन्निधौ

संजगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ १ ॥

छुंगछुंगे निनादं मृदंगे कलं

वाद्यमाने सुरस्त्रीजनैः सेवितः ।

रासरम्यांगणे नृत्यकृन्माधवः

संजगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ २ ॥

चारुचामीकराभासिवासा विभु-

र्वैजयंतीभराभासितोरस्थलः ।

नन्दवृन्दावने गोपिकामध्यगः

संजगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ ३ ॥

शारुचन्द्रावलीलोचनाचुञ्चितो

गोपगोवृन्दगोपालिकावल्लभः ।

कंसवंशाटवीदाहदाधानलः

संजगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ ४ ॥

धालिकातालिकातालीलालया

संगसंदर्शितस्त्रूलताविभ्रमः ।

गोपिकागीतदत्तावधानः स्वर्ष

संजगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ ५ ॥

मौलिमालांगदैः किंकिणीकुण्डलै-

भूषितो नन्दनो नन्दराजस्य च ।

प्रीतिकृत्सुन्दरो देवि प्रीत्या तव

संजगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ ६ ॥

पारिजातं समुद्भृत्य राधावरो

रोपयामास भामाभयादंगणे ।

वल्लवीवृन्दवृन्दारिकाकामुकः

संजगौ वेणुना देवकीनन्दनः ॥ ७ ॥

ऋक्षराजं विनिर्जित्य नीत्वा मणिं

संददौ भीतवद्भूमिनाथाय च ।

सोऽपि रासे समागत्य रासेश्वरो-

संजगौ वैष्णुना देवकीनन्दनः ॥ ८ ॥

इति गर्गसहितोक्तं वैष्णुगीतम् ।

॥ श्रीगिरिधरस्तोत्रम् ॥

इन्द्र उवाच ।

त्वं देवदेवः परमेश्वरः प्रभुः

पूर्णः पुराणः पूरुषोत्तमोत्तमः ।

परात्परस्त्वं प्रकृतेः परो हरि-

र्मां पोहि पोहि इयुपते जगत्पते ॥ १ ॥

दशावतारो भगवांस्त्वमेव

रिरक्षया धर्मगवां श्रुतेश्च ।

अद्भ्यैव जातः परिपूर्णदेवो

कंसादिदैत्येन्द्र विनाशनाथ ॥ २० ॥

त्वन्मायया मोहितचित्तवृत्तिं

मदेद्दुर्तं हेलनभाजनं मासु ।

पितैव पुत्रां इयुपते क्षमस्व

प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥ ११ ॥

ॐ नमो गोवर्द्धनाहुरणाय गोकुलनिवासाय

गोपालाय गोपालपतये गोपीजनधर्त्रे गिरिधि-

जाहुरत्रे करुणानिधये जगन्मङ्गलाय जगन्निवासा

जगन्मोहनाथ कोटिमन्मथमन्मथाय वृषभानु-
सुताशराय श्रीनंदराजकुलप्रदोपाय श्रीकृष्णाय
परिपूर्णतमाय त्वसंख्यब्रह्माण्डपतये गोलोक-
धामधिषणाधिपतये स्वयम्भुगवते सबलाय
नमस्ते नमस्ते नमस्ते ।

॥ श्रीगोपीगीतम् ॥

गोप्य ऊचुः ।

अधरविंब्रविडंवितविद्रुमं
मधुरवेणुनिनादविनेादिनम् ।
कमलकोमलनीलमुखांबुजं
तमपि गोपकुमारमुवाकमहे ॥ १ ॥
श्यामलं त्रिविधकेलिलंपटं
कोमलं कमउपत्रलोचनम् ।
कामदं व्रजविआसिनीदृशां
शीतलं मतिहरं भजामहे ॥ २ ॥
तं विसंचलितलोचनांचलं
सामिकुडूमलितकोमलाधरम् ।
वंशत्रलिगतकरांगुलीमुखं

वेणुनादासिकं भजामहे ॥ ३ ॥
ईषदं कुरितदंतकुण्डलै-
भूषणैर्भुवनमंगलश्रियम् ॥ ४ ॥
घोषसौरभमनोहरं हरै-
वैषमेव मगयामहे वयम् ॥ ४ ॥
अस्तु नित्यमरविन्दलोचनः
श्रेयसे हि तु सुरार्चिताकृतिः ।
यस्य पादसरसीरुहामतं
सेव्यमानमनिशं मुनीश्वरैः ॥ ५ ॥
गोपकैरचितकल्लसंगरं
संगरे जितविदग्धधीवनम् ।
चिन्तयामि मनसा सदैव तं
दैवतं निखिलयोगिनामपि ॥ ६ ॥
उल्लसन्नवपयोऽमेव यं
फुल्लतामरसलोचनांचलम्
वल्लवीहृदयपश्यतीहरं
पल्लवाधरमुपास्महे वयम् ॥ ७ ॥
यद्गुणं जयरथस्य मंडनं
खडनं तदपि संचितैः साधु ।
जीवनं श्रुतिगिरां सदामलं

इयामलं मनसि मेऽस्तु तन्महः ॥ ८ ॥

शीपिकास्तनत्रिलोललोचन-

प्रांतलोचनपरंपरावृतम् ।

प्राणकेलिरसलीलसंभ्रमं

माधवं तमनिशं विभाषये ॥ ९ ॥

नीलकण्ठकृतपिच्छशेखरं

नीलमेघतुलितांगवैभवम् ।

नीलपङ्कजपलाशलोचनं

नीलकुंतलधरं भजामहे ॥ १० ॥

षोषयोषिदनुगोतवैभवं

कीमलस्वरितवैष्णुनिस्त्रयं ।

सारभूतमभिरामसंपदं

धाम तामरसलोचनं भजे ॥ ११ ॥

मोहनं मनसि शार्ङ्गिणं परं

निर्गतं किल विहाय मानिनी ।

नारदादिमुनिभिश्च सेवितं

नंदगोव्रतनयं भजामहे ॥ १२ ॥

श्रीहरिस्तु रमणीभिरावृत्तो

यस्तु वै जयति रासमंडले ।

राधया सह बने च दुःखितान-

स्तं प्रियं हि मृगयामहे वयम् ॥ १३ ॥

देवदेव ब्रजराजनन्दन

देहि दर्शनमलं च नो हरै ।

सर्वदुःखहरणं च पूर्ववत्

संनिरीक्ष्य तत्र शुक्लदासिकाः ॥ १४ ॥

क्षितितलोद्दुरणाय दधार यः

सकलयज्ञवराहवपुः परम् ।

दितिसुतं विददार च दंष्ट्रया

स तु सदीद्दुरणाय क्षमोऽस्तु नः ॥ १५ ॥

मनुमेपाद्बुचिजो दिविजैः सह

वसु दुदोह धरामपि यः पृथुः ।

श्रुतिमपाद् धृतमत्स्यवपुः परं

स शरणं किल नास्त्वशुभक्षणे ॥ १६ ॥

अथहदब्धिमही गिरिमूर्जितं

कमठरूपधरः परमस्तु यः ।

असुहरं नृहरिः समदण्डय-

त्स च हरिः परमं शरणं च नः ॥ १७ ॥

नृपबलिं छलयन् दलयन्तरी-

न्मुनिजनाननुगृह्य चचार यः ।

कुरुपुरं च हलेन विकर्षयन्

यदुदरःस गतिर्मास सर्वथा ॥ १८ ॥

ब्रजपशून् गिरिराजमथोद्दुरन्

त्रैजपगोपजनं च जुगोप यः ।

द्रुपदं राजसुतां कुरुकरमला-

द्रुपतु तच्चरणाब्जरतिश्च नः ॥ १४ ॥

विषमहाग्निमहास्त्रविपद्गणात्

सकलपांडुसुताः परिरक्षिताः ।

यदुवरेण परेण च येन वै

भवतु तच्चरणं शरणं च नः ॥ २० ॥

मालां बर्हिमनोज्ज्वलभरां वन्यप्रसूनोषितां

शैलेयागुरुक्लृप्तचित्रतिलकां शश्वन्मनोहारिणीम्

लीलावेणुरवामृतैकरसिकां लावण्यलक्ष्मीभयीं

बालां बालतमालनीलवपुषं वन्दामहे देवताम् २१

इति श्रीमद्गर्गाचार्य सं० गोपीगीतम् ।

॥ श्रीगोपीगीतम् ॥

लौकाभिराम जनभूषण विश्वदीप

कन्दर्पमोहनजगद्गुञ्जिनार्तिहारिन् ।

आनन्दकन्द यदुनन्दन नन्दसूनो

स्वच्छन्दपद्मकरन्द नमो नमस्ते ॥ १

गोविप्रसाधुविजयध्वज देववन्द्य

कंसादिदैत्यवधहेतुकृतावतार ।

श्री नन्दराज कुलपद्मदिनेश देव

देवादिमुक्तजनदर्पण ते जयोऽस्तु ॥ २
गोपाल सिन्धुपरमीतिकरुप्रधारिन्
गोपालवंशगिरिनीलमखे परात्मन्
गोपालमण्डलसरोवरकंजसूर्ते
गोपालचन्दनवने कलहंसमुख्य ॥ ३
श्रीराधिकावदनपङ्कजपट्पदस्त्व
श्रीराधिकावदनचन्द्रचकोररूपः ।
श्रीराधिकाहृदयसुन्दरचन्द्रहारः
श्रीराधिकामधुलताकुसुमां करोऽसि ॥ ४
श्री रासरंगनिजवैभवभूरिलोले
यो गोपिकानयनजीवनमूलरूपः ।
मानं चकार रहसी (सि) किल मानवत्यर्था
स्त्रोऽयं हरिर्भवतु तौ नयनाग्रगामी ॥ ५
श्री गोपिकालकलयूयमलंचकार
वृन्दावनं च निजपादरजाभिरद्रिम् ।
यः सर्वलोकविभवाय बभूव भूमी
तं भूरिलीलसुरगोन्द्रभुजं भजामः ॥ ६
चन्द्रं प्रतप्तकिरणां ज्वलनं प्रसादं
सर्वं वनान्तमसिपत्रवनं परेश
व्याणं प्रभंजनमतीव सुमन्दयानं

मन्यामहे किल भवन्तमृते व्यथाताः ॥ ७

इति श्रीमद्भर्गाचार्य संहितायां बृहदायनखण्डे
श्रीकृष्णागमाय गोपीगीतं सम्पूर्णम् ।

षट्पदीस्तोत्रम् ।

अविनयमपनय विष्णो

दमय मनः शमय विषयमृगतृष्णाम् ।

भूतदया विस्तारय

तारय संसारसागरतः ॥ १ ॥

दिव्यधुनीमकरंदे

परिमलपरिभोगसञ्चिदामन्दे ।

श्रीपतिपदारविन्दे

भवभयखेदच्छिदे वन्दे ॥ २ ॥

सत्यपि भेदापगमे

नाथ तवाहं न मामकीनस्त्वम

सामुद्रो हि तरंगः क्वचन

समुद्रो न तरंगः ॥ ३ ॥

उद्धृतनगं नगभिदनुज

दनुजकुलामित्रमित्रशशिदृष्टे ।

दृष्टे भवति प्रभवति

न भवति किं भवतिरस्कारः ॥ ४ ॥

मत्स्यादिभिरवतारै-

रवतारवताऽवता वसुधाम् ।

परमेश्वर परिपाल्यो

भवता भवतापभीतोऽहम् ॥ ५ ॥

दामोदर गुणसुन्दर

सुन्दरवदनारविन्द गोविन्द ।

भवजलधिसधनमन्दर

परसुन्दरमपनव त्वं मे ॥ ६ ॥

नारायण करुणामय

शरणां करवाणि तावक्री धरणी ।

इति षट्पदी मदीये

वदनसरोजे सदा वसतु ॥ ७ ॥

इति श्रीविष्णोः शङ्कराचार्यकृत षट्पदीस्तोत्रम् ।

श्रीराधाकृष्ण-नाम-महिमा ।

ककारोच्चारणाङ्कतः केवल्यं मृत्युजन्महम् । कृकाराद्वास्य
 मधुलं पकाराङ्क किमीप्सतां ॥ १ ॥ नकारात्सहवासं च तत्समं
 कालमेव च । कृष्णेति सुन्दरं नाम सर्ववस्तुप्रदायकम् ॥ २ ॥
 रंकोऽह निश्चलां भक्तिं दास्यं कृष्णापदाम्बुजे । सर्वेच्छितं सदाशुभं
 सर्वसिद्धघोषमीश्वरम् ॥ ३ ॥ धकारः सहवासं च तत्समं काल-
 मेव च । ददाति सार्ष्टिं सामीप्यं तत्त्वज्ञानं हरेः समम् ॥ ४ ॥
 भाकारस्तेजसां शिवा नशक्तिहरौ यथा । भवणस्मरणोक्तिभ्यः
 प्रणश्यति पराशुभम् । रा-शब्दकुर्वतः पश्चाद्भ्यामिश्रवणलोलुपः ॥
 ६ ॥ राधाकृष्णेति हे गोपा ये जपन्ति पुनः पुनः । सतुः पश्याः
 किं तेषां साक्षात् कृष्णोऽपि लभ्यते ॥ ७ ॥

भाषा स्तोत्रादि ।

कवित्त ।

भूरतिको भेद अरु सुरतिको भेद महि
 मोहनसो भेद मत वेदनके ग्रामको । नेह
 परिपूर वृषभान नन्दिनीको नूर देखि जात
 रूपको गहर कामबामको ॥ आनन अनूप
 वारिजातको है भूप किधौं भासै न समान
 उपमान सुधाग्रामको । करुणा अगाधा हरै
 सन्तनको बाधा ऐसो कहै विन राधा फल
 आधा कृष्ण नामको ॥ १ ॥

कवित्त ।

आनंद के कंद ब्रज बंद मंद के कुमार भारत अपार
 कवि देखि सुख लहरे । भक्त गणेश गिरिराज के
 धरैया देव कारज करैया के द्विग जोष क्यों रहरे ।
 गौजन के पालन करैया निज भक्तनके मानके रखैया
 मानह छुके पद गहुरे । सरै मन ! सुढ तोहि विनबतहूं ।
 बार बार राधा कृष्ण राधा कृष्ण राधा कृष्ण कहुरे ॥

* छप्पय *

जय जय नन्द किशोर जयति वृषभानु किशोरी
 विद्यानन्द धनरूप नित्य सुन्दर वर जोरी ।
 लीला धाम स्वरूप नाम नित भक्त जो गावैं

मौल्य नीति कहि घेद भेद जाकी नहिं पावै म
 और श्याम शोभा सदन प्रयात पाल झारति हरण
 जन कल्याण के कल्पतरु सर्व काम पूरण करण ।

श्रीनन्दकुमाराष्टक ।

सुन्दर गोपाल उर धनमाल जयन रवाल दुःखहरं ।
 वृन्दावन चंद आनंदकन्द परमानंद धरणि-धरं ।
 बल्लभ घनश्यामं पूरणकामं अति अभिरामं प्रीतिकरं ।
 भजनंदकुमारं सब सुख सारं तत्व विचारं ब्रह्म परं ।

भज० १ ॥

धारिज वदनं निर्जितमदनं आनंदवदनं मुकुटधरं ।
 गुञ्जाकृतहारं विपिनविहारं परमोदारं सौरहरं ।
 बल्लभ पट पीतं कृत उपवीतं कारनवनीतं विबुधवरं ।

भज० २ ॥

शोभित सुख मूलं यमुनाकूलं निपट अतूलं सुखदतरं ।
 सुखमण्डितरेणुं चारित धेनु वाहितवैणुं मधुरस्वरं ॥
 बल्लभ अतिविमलं शुभपदकमलं नखरुचिअमलं तिमिरहं

भज० ३ ॥

शिर मुकुट सुदेशं कुञ्जितकेशं नटवरवेषं कामवरं ।
 मायाकृत सनुजं हलधर अनुज प्रतिहतदनुजं भारहरं ।
 बल्लभ ब्रजपाल सुभग सुचालं हित अनुकारं भाववरं ।

भज ४ ॥

हन्दीबरभास प्रगट सुरास कुसुमविकास वंशिधरं

हतमन्मयमानं रूपनिधानं कृत कलगाणं चित्तहरं ॥
 वल्लभ मृदुहासं कुञ्जनिवासं विविध विलासं केलिकरं
 भक्त० ५ ॥

रति परम प्रवीणं पालितदीनां भक्ताधीनां कर्षकरं ।
 मोहन भतिधीरं अतिबलवीरं हतपरवीरं तरलतरं ।
 वल्लभ ब्रजरमणी वारिजबदनं जलधरशमनं शैलधरं ।
 भज० ६ ॥

जलधर द्युति अंगं ललित त्रिभंगं बहुकृततरंगं रसिकवरं
 गोकुल परिवारं मदनाकारं कुञ्जविहारं शूढनरं ।
 वल्लभम्व्रजचन्दं सुभग सुखन्दं कृत आनन्दं भ्रान्तिहरं ०
 वंदिय युगचरणां पावन करणां, जगदुद्धरणां विमलतरं
 कालियसरगमनं कृतफणिमनं घातितं यवनं मृदुलतरं
 वल्लभ द्युतिकरणं निर्भलचरणां अशरकशरणं मुक्ततरं
 भज नन्दकुमारं स्व सुखचारं तत्त्व विचारं ब्रह्म परं ।
 इति श्रीनन्दकुमाराष्टक ।

दोहा—गज तो है तू वाघरे, सागर यह सांघार ।
 ग्राह तेरो परिवार है, ग्रस कै कीयो खघार ॥
 निरबल अब तू चेत उठ, भजलै कृष्ण मुरार ।
 ध्यान लगा तू कृष्ण से, हो भव सागर पार ॥
 कुटुम्ब दिया, और धन दिया, दिया हृयय में ज्ञान ।
 अन्त समय यह सम्पदा, देवै नहिं कुछ काम ॥
 भजन भक्त ! भगवानकी, दया दान सनमान
 यह हर दम रक्षा करै, पहुंचावै निज धाम ॥

संसार यह मेरा, मैं ही सबका कर्ता, यह सब जानते हैं
 मैं इसमें यही देख रहा हूँ मुझे, कौन र भूजे, कौन पहचानते हैं
 मैं उसी से खुश होना हूँ, जो सबमें मुझे दिखाता है
 मैं उसी से मिलता हूँ, जो प्रेम से मुझे खँवता है ।
 चौथमं गिरदा मग ।

“ ॐ नमः शिवाय ”

नागेश्वराय त्रिलोचनाय अस्माङ्गरागाय महेश्वराय ।
 देवाविदेवाय दिगम्बराय तस्मै नकाराय नमः शिवाय ॥ १ ॥
 सातङ्गवमस्त्रधरणाय सरत्नगीर्वाणधनाचताय ।
 त्रैलोक्यनाथाय तस्मै सकाराय नमः शिवाय ॥ २ ॥
 शिवामुखास्थिजेजिक्रांस्तनाय वक्षस्ययज्ञधुवनाशनाय ।
 चन्द्राक्षवैशानरलोचनाय तस्मै शकाराय नमः शिवाय ॥ ३ ॥
 वशिष्ठकुम्भोद्भवात्मनि मुनीन्द्रवन्द्याय गरीश्वराय ।
 कीर्तिकण्ठोद्योतवृषभनाय तस्मै अकाराय नमः शिवाय ॥ ४ ॥

सहस्रबक्राय जगन्धराय पिताकडस्ताय सनातनाय ।
 शिर्वीयशङ्खाय निरञ्जनाय तस्मै वकाराय नमः शिवाय ॥ ५ ॥

(अद्भुत भजन)

एक समय शिवसे मिलनेको नारायण कैलास पयारे अल्ल्यायी ॥
 अंतरा—नागन रहे बैठे शिव शङ्कर, सदा रहै द्वैद सव विचारे ॥
 बिन क्री करी क्रीपीन, करधनी, तमहि समे प्रभु आन जुहारे ॥ १ ॥
 गरुड देख व्याकुल भये दोनो रक्ष पक्ष उन कळु न विचारे ।
 परवश भाग गये बाँधी में, गी रहै ही सुख अचल डारे ॥ २ ॥
 भ्रष्ट लियो वे नार शिव जे, सोख हले सति अमृत डारे ।
 प्रगट सुधारक गयो सुख भोतर, भुज फटकार सिंह भये ठाडे ॥ ३ ॥
 मन्दी गुण वन भाग गये सब दूत भूत सब आन विचारे ।
 रहस रहन लामे शिव आङ्कर, अज भये बड़ भाग हमारै ॥ ४ ॥
 डाँठे दियी पीत पट्टे केशव, अथ वचने प्रभु वृत्ता कनया रे ।
 तुलसास हरिचरन ब लहापी, को जाने प्रभु चरित तुम्हारे ॥ ५ ॥

इति शुभम् ।

